

Obsah

Znali druhého líp, než každý sám sebe	9
Setkání dvou osamocených kluků	10
Bolestné i radostné dětství – bez otců	14
Jiřího příběh	18
OTCOVSKÉ VÁLEČNÉ ODYSEJE	22
Osudová pojišťovna i smutné zápisky	24
Stopy Jaroslava Ježka	25
BIO ILLUSION, KOUZLO POEZIE	28
Dijon, Dijon, Dijon	31
Společné psaní v příloze Prerodu	33
PETR DOLAN, DEVĚTSIL I OSVOBOZENÉ DIVADLO	36
První společné vystoupení	38
Vest Pocket Revue	40
Divadlo mladé generace	42
Humor, hlína, sranda	44
Vlastní scéna	46
KONEČNĚ U NOVÁKŮ	50
První společné filmy	56
Historické náměty vítězí	60
ZROD POLITICKÉHO DIVADLA, UŠMRNCNUTÁ DEMOKRACIE	63
„Co všechno si ti dva mládenci mohou dovolit“	68
Hej rup!, zklamání z Golema a Svět patří nám	75
O rozpuštění divadla rozhodly dluhy	79
Nuzota z lidí lotry činí a vlky z lesů žene hlad	81
Těžká Barbora	85
„...NIKDY NEBUDE DOST SMÍCHU“	87
Odnětí koncese neboli zákaz divadla	88
„Osvozené divadlo bylo expoziturou režimu“	93
ANABÁZE S KONCEM NA BROADWAYI	96
Odpovědi hledali na nebi	97
V patách naděje kráčela smrt	99
Cleveland, konečně na jevišti	102
Na Broadwayi v Shakespearovi jako klauni	108

POSLEDNÍ DVA ROKY SPOLEČNÉ PRÁCE	110
Poprvé před domácím publikem	110
Návrat do „jiného“ světa	112
Nešťastně o Karlu Hašlerovi	115
Znovuzrozené Divadlo V+W	116
Nezapomenutelný Divotvorný hrnec	119
„My přece se umíme vypořádat hlavně s minulostí“	121
Příčiny autorského rozchodu „srostlých dvojčat“	124
PRVNÍCH OSM „SAMOSTATNÝCH“ LET	127
Vězeňské trápení „předčasného antifašisty“	128
„Mezinárodní kurevnickví roste se čtvercem strachu“	132
„Porod“ Císařova pekaře	133
Voskovcovo rozladění	135
První setkání v Londýně na podzim 1956	137
Synchronizované vnitřní hodinky	140
KAŽDÝ SÁM SOBĚ PRINCIPÁLEM	141
Werich toužil po Falstaffovi	142
Hledání nového partnera	144
Setkání V&W v Londýně podruhé	147
Krásné roky za nevěle kritiky	151
Potřetí v Montrealu a v americkém Stratfordu	154
V brněnské nemocnici na Žlutém kopci	160
Obdivovaný Shakespeare	161
Ve Vídni u Turnauera a s touhou po Falstaffovi	162
Werichovy role v zahraničních filmech	166
JEJICH „SOUKROMÉ SUMMITY“	169
Limitujícím faktorem se ukázalo zdraví	172
V New Yorku v hyperbarycké komoře	175
Neviditelné nitky znemožňující Werichovi aktivitu	178
„Zase se uvidíme, Jiřidlo...“ – „Já děkuju tobě, oslíku“	181
Zpropadená antiCharta...	183
... a narvaná Lucerna	186
„Za všechno dobré musíme zaplatit zármutkem“	187
Vyslanec z říše humoru	190
„A přece ho miluju z vás všech nejvíc“	193
PODĚKOVÁNÍ	195
POZNÁMKA	197
LITERATURA	198